

Svajonų  
ROMANAI

Karamelė

# MICHELLE DOUGLAS

Įsimylėti Singapūre per dvi savaites



2022 sausis–balandis

Knygute.lt

**Michelle Douglas**

**ISIMYLÈTI  
SINGAPÛRE  
PER DVI SAVAITES**

Romanas

Michelle Douglas,  
*Singapore Fling with the Millionaire*, 2020  
© Michelle Douglas, 2020

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su  
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.  
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar  
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį  
draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai  
skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą  
kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti,  
platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti,  
teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be  
raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė  
atsakomybė.

© Rasa Žukienė, vertimas iš anglų kalbos, 2021

© Lina Noreikaitė, knygos viršelio dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2022

ISBN 978-609-03-0765-6

Elektroninė versija © [Knygute.lt](http://Knygute.lt), 2022

# 1

Sekdama paskui kitus verslo klasės keleivius – tarp pirmųjų iš lėktuvo išlipančių keleivių, nes juk skrido *verslo klase* – Kristė Minslou kartojo sau *nepiktnaudžiaujanti* Džeimsu Kuperiu-Fordu ar jo prabangiu mados prekės ženklu „Molto Arketa“.

Ji žvilgtelėjo atgal ir prikando lūpą. *Verslo klasė*. Kodėl šis vyras nupirko jai verslo klasės bilietą? Ar mano, kad taip įtikins pasirašyti sutartį?

Nuo tos minties jos antakiai pakilo. *Ne šitame gyvenime, drauguži!* „Paplūdimio pirmadienis“ ir „Molto Arketa“ niekada neturės jokių bendrų reikalų. Ir kažką panašaus jam jau sakė. Žinoma, mandagiai. Ponas Kuperis-Fordas gali ją lepinti ir popinti be galo ir be krašto, bet jos neįtikins. Kristė ne kokia naivi mokinukė žibančiomis akimis. Jau nebe.

Ir vis tiek ji niekaip negalėjo užgniaužti malonių šiurpuliukų. *Verslo klasė*. Jautėsi velnio-niškaiai palepinta, kai stiuardėsė įteikė kokteilių meniu, ir tikrai pamaloninta dėl to, kaip greitai jai atnešė „Singapūro slingą“. Išsirinko šį kokteilį su džinu, nes atrodė mandagu jį gurkšnoti

skrendant į Singapūrą.

*Mandagu?* Ji vos susilaikė neišsišiepusi. Jei tas Kuperis-Fordas nori švaistytis pinigais, kas ji tokia, kad prieštarautų?

Kristė sustojo prie bagažo juostos ir sukryžiuo rankas, stengdamasi nesiraukyti. Ji *neišnaudoja* Džeimso Kuperio-Fordo. Tokiems žmonėms kaip ji nepasitaiko progų piktnaudžiauti asmenimis, turinčiais dvigubą pavardę. Bet jos lagaminas atkeliavo juosta vienas pirmųjų, ir ji šiek tiek susigūžė mėgindama atsikratyti graužiančio kaltės jausmo.

Braudamasi per oro uostą, ji išpūtė akis. Čia buvo medžių. *Pastato viduje*. Ir ne kokie mažulyčiai medeliai vazonuose, o didžiuliai medžiai. Ir tekančio vandens siena. O kur dar vazonai su orchidėjomis. Kristė prispaudė ranką prie krūtinės. Taip ramu ir gražu. Ji pasijuto pagyvėjusi ir keistai atsigavusi. Giliai įkvėpė, tarsi ilgą laiką būtų nekvėpavusi visa krūtinė, tamsiausioje širdies kertelėje švystelėjo vilties kibirkštis. Gal Singapūras išbudins jos kūrybinės galias.

Žvalgydamasi aplink stengėsi viską aprėpti. Pasak kelionių gido, tai nė nebuvo gražiausia oro uosto dalis. „Jewel“ komplekse, rytinėje oro uosto pusėje, puikavosi nuostabus atogrą-

Žų sodas per penkis aukštus ir nepaprastas krioklys – aukščiausias pasaulyje krioklys, įrengtas uždaroje erdvėse. Kristė būtinai norėjo apžiūrėti jį prieš įsėsdama į taksi ir iškeliaudama į miestą. Jei jau atskrido tokį kelią, turi tai pamatyti.

*Ak, tikrai?* – paklausė vidinis balsas galvoje, taip ir įsivaizdavo jį sukryžiuojant rankas ant krūtinės ir trepsint kojele. *Ir ką tai tau sako?*

Ji sugniaužė lagamino rankeną. Nebuvo jokios priežasties – *jokios* – jaustis kaltai. Neįmanoma piktnaudžiauti tokia bendrove kaip „Molto Arketa“. Garsusis prabangos prekės ženklas vertas milijardų dolerių. Už jo stovi įtakingi vyrai ir moterys prašmatniais kostiumais, direktorių valdyba, visame pasaulyje šlovinami dizaineriai... ką jau minėti daugybę perspektyvių ambicingų jaunuolių.

Ir jie norėjo jos.

Tiksliau, jie norėjo Kristės bendrovės – „Paplūdimio pirmadienio“. Nors tikimybė, kad ji parduos „Paplūdimio pirmadienį“ įmonei, pagarsėjusiai siaubingu darbuotojų išnaudojimu, buvo menka.

Tačiau ji vis tiek sutiko leisti į šią dviejų savaitių trukmės apmokėtą kelionę į Singapūrą

„aptarti“ reikalų. Ir tai nereiškia, kad Kristė naudojasi bendrove. Ji neslėpė savo nuomonės. Be to, ji tik paprastas žmogus, neturintis milijardų ar milijonų.

Jos jauna bendrovė gal ir laikoma karščiausia naujiena, bet esminis žodis yra „jauna“. Į verslą Kristė investavo viską, ką turėjo, ir dabar skaičiavo kiekvieną centą. Ji neketino rizikuoti tuo, dėl ko taip sunkiai dirbo pastaruosius devynerius metus, kad dabar paslystų. Elgsis taupiai ir atsargiai. Nesileis, kad dėl tokios prestižinės įmonės dėmesio jai apsisuktų galva ar būtų užliūliuotas budrumas.

*Aha, ir sakai, kad niekuo nepiktnaudžiauji? Esi Singapūre per apgaulę. Ir tai vadini etišku elgesiu?*

Kaip tik tą akimirką ji pakėlė akis ir išvydo savo vardą, parašytą ant aukštai iškelto auksu išraižyto plakato, kurį laikė vyras tamsiu kostiumu. Šalia jo stovintis vyras taip pat vilkėjo kostiumą, ir nė nebūdama iš tų dizainerių Kristė galėjo pasakyti, kad skirtumas tarp dviejų kostiumų toks, kai tau priklauso gražus namas priemiestyje ir kai tau priklauso visas pasaulis.

Širdis apsunko. Džeimsas Kuperis-Fordas ne tik atsiuntė vairuotoją, bet ir pats atvyko jos pasitikti. *Asmeniškai.*

Tokie žmonės – tie, kurie valdo pasaulį – gali sau leisti atsiųsti vairotojus, pasiūlyti dviejų savaitių trukmės keliones į Singapūrą ir nusipirkti, po galais, ką tik užsigeidžia. Bet nesvarbu, kaip dažnai Kristė tai sau primindavo, kaltės jausmas nesiliovė graužęs.

Ji turėtų apsigręžti ir sėsti į artimiausią lėktuvą, skrendantį atgal į Sidnėjų.

*Ir kas tada?* Reikia apsispręsti dėl „Paplūdimio pirmadienio“, ir kuo greičiau. Dėl to ji ir atsibeldė į Singapūrą. Kelionę laikė atokvėpiu, proga surikiuoti mintis. Tik galėjo padaryti tai ir neekvodama Džeimso Kuperio-Fordo laiko.

Prieš jai apsisukant ir dedant į kojas, Džeimsas, tarsi pajutęs tiriamą žvilgsnį, įsmeigė į ją akis. Nenorėdama pasirodyti visiškai mulkė, Kristė prisivertė žengti žingsnį į priekį.

– Pone Kuperi-Fordai.

Jei jos išvaizda ir nustebino, vyras neišsidavė niekuo daugiau nei blakstienų virptelėjimas.

– Panele Minslou, malonu susitikti asmeniškai. – Jo ranka buvo vėsi, paspaudimas tvirtas, bet ne per daug, dėl tokių tikslų judesių Kristė jautėsi kerėpla, susitaršiusia po kelionės. Kad paslėptų savijautą, ji ištiesė ranką kitam vyriškiui.



Šis sumirksėjo, bet ranką paspaudė.

- Robertas. Jūsų vairuotojas, ponias.

- Malonu susipažinti. - Kristė atsisuko į va-

dovą. Vertinančios mėlynos akys tyrinėjo jos veidą. Vyras buvo absoliučiai, *absoliučiai* nepriekaištingas, tarsi modelis iš blizgios „Molto Arketos“ reklamos madų žurnale. Tikriausiai nė vienas tamsus plaukas ant jo galvos neišsprūsta iš vietos. Ji pajuto nevalingą norą ištiesti ranką ir tuos plaukus

sutaršyti.

Jis buvo pats gražiausias jos sutiktas vyras. Ne šiuolaikinio brolių aktorių Hemsvertų tipo, bet priminė Holivudo žvaigždę Gregorį Peką jaunystėje. Vakar Kristė dar būtų prisiekusi, kad jai labiau patinka Hemsvertų išvaizda, bet būtų neteisi. Net ir dabar bandė sakyti sau, kad pirmenybę teikia platiems Toro pečiams, bet tai buvo melas. Viskas gerai su Gregorio Peko pečiais. Ar Džeimso Kuperio-Fordo.

Jo akyse šmėstelėjo nepasitenkinimas, bet veide neatsirado nieko tokio neskoningo kaip suraukti antakiai. Dieve brangus. Ji spokso.  
*Liaukis spoksoti!*

- Tikiuosi, kelionė buvo sklandi, panele Minslou?

Ar būtina jam būti tokiam mandagiam? Ar tikrai būtina šitaip smarkiai stengtis?

- Prašau vadinti mane Kriste. Kelionė buvo ne sklandi, o tiesiog nuostabi. - *Kaip gaila.* - *Tikrai* nuostabi. Reikia prisijungti prie interneto ir parašyti apie oro linijas ir jų personalą patį geriausią atsiliepimą.

Vyras atrodė šiek tiek priblokštas.

- Rašote... atsiliepimus?

- Žinoma. Jei esate patenkintas suteikta paslauga, jums irgi reikėtų tai daryti, - ryžtingai pridūrė ji.

Dieve brangus, ką ji daro? *Prikąsk liežuvį, Kriste.*

Džeimsas šiek tiek pasilenkė prie jos, nepasitenkinimas jo akyse išaugo, ir Kristei išdžiūvo burna.

- Smagu, kad skrydis buvo toks malonus. Tačiau... Kriste... - nuo tos dvejonės prieš ištariant jos vardą Kristei suvirpėjo širdis, - atleiskite, bet ar kas nors negerai?

Girdint minkštai tariamas amerikietiškas balses jos viduje darėsi keisti dalykai. *Po galais!* Ir kodėl jam reikėjo pasitikti ją oro uoste, lyg ji būtų labai svarbus asmuo?

- Aš tik... Nesitikėjau, kad atsiųsite vairuoto-

Ją, o juo labiau kad oro uoste pasitiksité asmeniškai.

Vyro pirštai susigniaučė ir vėl išsitiesė lyg nepaisydami juos valdančios geležinės valios.

- Labai gaila, kad tai nemalonu.

- Žinoma, kad tai nėra nemalonu. Bet...

Džeimsas vėl kiek pasilenkė prie jos ir akies krašteliu ji matė, kad Robertas užgniaučė šypseną, ir mergina buvo tikra, kad vairuotojas supranta jos dilemą.

Ji mostelėjo.

- Štai jūs, vilkintis nuostabiai nepriekaištingą kostiumą, atrodantis nuostabiai... nepriekaištingai. Ir štai aš, apsirengusi jogos kelnes ir marškinėlius su pelyte Mine, atrodanti... na, neatrodanti nuostabiai nepriekaištingai. Jei būčiau žinojusi, kad pasitiksité, būčiau įsmukusi į tualetą ir apsivilkusi nuostabiai nepriekaištingą kostiumėlį.

Jis nusišypsojo - nuoširdžiai - ir Kristė suvokė, kad jo elgesys iki šiol tebuvo mandagus apsimetinėjimas.

- Bet tai nesvarbu. Jūs ir neturite atrodyti nuostabiai nepriekaištingai po tarptautinio skrydžio.

- Sako žmogus, valdantis mados ženklą, -

Robertui paėmus jos lagaminą atšovė ji. – Todėl nepatikėsiu nė akimirką.

Kristė pasakė šiuos žodžius tam, kad Džeimsas ir vėl nusišypsotų, bet žodžiai paveikė priešingai.

– Galėsite apsivilkti kostiumėlį rytoj, kai vešiuosi jus apžiūrėti parduotuvės Orčardo kelio rajone.

Kristė laikė aukštai iškeltą galvą.

*Prašau, tegu tik jis nepradedą kalbėti apie reikalus.*

– Apsivilkti kostiumėlį rytoj? Atsiprašau, bet jau per vėlu. – Nepasirodys jam vilkėdama masinės gamybos kostiumėlį. Džeimsas juo pasibjaurės. Tiesą sakant, dėl to tik pasijus pranašesnis. *To tai jau nebus.* – Dabar vienintelis būdas man išlyginti rezultatą yra atitikti tam tikrą įvaizdį.

– O kas tai yra?

– Bohemiškas ekscentriškumas – visų mūsų, menininkų, išskirtinė savybė.

Robertui rodant kelią prie automobilio, juos apgaubė Singapūro popietės šiluma ir drėgmė, ir Kristė atsisveikino su planais apžiūrėti atogrąžų mišką ir krioklį. Dabar spalio mėnuo, vadinasi, Australijoje pavasaris, taigi orai šiltėja,

bet jie ne tokie šilti kaip čia. Čia buvo lyg... Ji užsimerkė ir giliai įkvėpė, žingsniai sulėtėjo ir sustojo. Lyg šiltame paplūdimio glėbyje vasaros dieną.

Atmerkusi akis išvydo, kad ir Džeimsas, ir Robertas spokso į ją. Kristės skruostai nukaito. Gūžtelėjusi pečiais jis vėl pradėjo žingsniuoti ir griebėsi nuo neatmenamų laikų įprasto menininkų pasiteisinimo.

- Įkvėpimas... tyrinėjimas... net mažiausios smulkmenos sukelia minčių. Svarbu mėgautis kiekviena nauja patirtimi.

O tam ji beveik neturėjo laiko pastaruosius dvejus metus, ir ją vėl galinga banga užplūdo įsitikinimas, kad ne taip ji trokšta gyventi. Tapti pačiais sau viršininke turėjo būti išlaisvinanti patirtis, o ne laisvės atėmimo bausmė.

*Liaukis elgtis dramatiškai.*

Kristė pažvelgė į šalia einantį vyrą. Atrodė, kad būti dideliu viršininku jam tiko. Jai irgi tai turėtų tikti. Galbūt patyrinėjusi jį rastų naudingų užuominų ir...

Nurijusi seiles ji nukreipė akis. Šią akimirką tesugebėjo tyrinėti jo kojų ilgį, šlaunų galią ir pečių plotį - labai įspūdinga. Vis dėlto pastebėti tokius dalykus ne ypač profesionalu. Kris-

tė pabandė sutelkti dėmesį kur nors kitur. Vis-ko, kas susiję su tuo vyru, jai buvo šiek tiek per daug.

Jis veikiausiai smarkiai užsiėmęs – tikriausiai iš jo reikalaujama dešimtkart daugiau laiko nei iš jos, tačiau vis tiek atvažiavo ir ją pasitiko. Ir nesvarbu, kiek kartų Kristė kartojo sau, kad nėra nieko asmeniška – ne dėl to, kad ją pažįsta ar ji patinka, – nepadėjo. Nes tai atskleidė, kaip smarkiai Džeimsas nori jos parašo ant sutarties. Dėl to buvo pasiruošęs viskam, kad tik ji pasijustų svarbi, ypatinga.

Tai itin viliojo – būtų nuostabu leisti sau pasinerti į rodomą dėmesį ir iš širdies pasimėgauti. Bet Kristė negali. Kartą jau suklydo, liovėsi saugotis ir viskas baigėsi prastai. Daugiau ji nerizikuos. Be to, jei leistų sau per daug mėgautis, pasijustų turinti būti jam dėkinga.

*Nieko jam neprižadėjai. Dar ne.*

Jie lėkė greitkeliu, apsodintu tvarkingomis žydinčių krūmų gyvatvorėmis ir virš jų palinkusiais didingais medžiais. Kristė sužvejojo telefoną iš kišenės – nufotografuos nors vieną medį. Tai primins susirasti vėliau jo pavadinimą....